

Alleen maar leuke dingen!

Hier dan eindelijk weer een berichtje uit Cusco, nu de schoolvakanties over zijn is ook de drukte in het werk weer begonnen maar... alleen maar leuke dingen!

Pablo en Knexx

Pablo, 11 jaar oud. Erg slim maar sociaal heel onhandig. Hij heeft hele moeilijke vragen waar zijn moeder niet meteen antwoord op heeft. Hij is erg aanhoudend in het stellen van zijn vragen wat zijn moeder regelmatig tot wanhoop drijft. Ze hebben nu samen een schriftje waar ze zijn vragen over het leven in schrijven, spreken af wanneer hij er een antwoord er op krijgt. Dit is wanneer ze met haar man heeft kunnen overleggen of met mij. Alleen al het opschrijven in het schrift geeft Pablo rust. Hij heeft minder vragen en meer rust om op het antwoord te wachten. Moeder voelt ook meer rust want ze heeft tijd om na te denken en te overleggen.

Misael, 7 jaar oud. Een grote liefde voor dinosaurussen en minder voor zijn huiswerk. Iedere dag was het een drama met zich verstoppen onder zijn bed en nog meer van dit soort trucjes. Sinds hij zijn schema heeft (overzicht) en zijn ouders wat adviezen hoe ze hem kunnen stimuleren, is het huiswerk maken leuk. Hij kan stickers verdienen waarmee hij 5 minuten langer tv mag kijken, of krijgt een andere beloning voor die dag.

Daarnaast at hij erg snel en heel veel, was het moeilijk voor ouders om hem hierin grenzen aan te geven. Zodra hij zijn bord leeg had wilde hij of meer eten of van tafel af. Sinds kort eet hij met mes en vork (op advies van mij) en zowel ouders als Misael zijn erg gelukkig! Hij eet veel rustiger omdat het wat moeilijker is, heeft meer tijd nodig en dus geen tijd meer voor een tweede bord. Bovendien zit hij sneller vol en heeft hij ook geen behoefte aan meer eten!

Misael en zijn huiswerkschema

Daarnaast heeft Puklassunchis mij gevraagd of ik mee kan denken in hun vergadering waarin ze doelen voor het komende schooljaar opstellen. Ik heb inmiddels 2 besprekingen gehad op deze manier en het is echt erg leuk en interessant. Dit is precies de goede manier om doelen op elkaar af te stellen, overleggen wat belangrijk is om het kind aan te leren en op welke manier kunnen we het realiseren / oefenen.

Celeste, een Amerikaanse psychologe, is inmiddels zover dat ze haar centrum heeft kunnen omzetten in een particuliere school voor speciaal onderwijs. Zij heeft als wens om hier 2 autiklasjes in te richten en heeft mij gevraagd of ik haar daarbij wil helpen. Een hele klus, die

niet altijd gemakkelijk is maar wel erg leuk om te doen. Ik ben druk bezig geweest om de programma's te maken die ze nodig heeft in deze klasjes. Afgelopen vrijdag hebben we ze geïnstalleerd in de klassen en maandag gaan ze van start. Mapy, een van de auxiliars, gaat maandag ook naar school toe om de juf te ondersteunen in het gebruik van de schema. Om de kinderen tijd te geven aan het wennen van de schema's en mee te oefenen / aan te leren.

Daarnaast is Mapy ook begonnen bij Gonzalo thuis. Gonzalo is de oudste zoon van Julia (nee, een andere Julia ☺), ook deze moeder heeft het erg zwaar en verdient haar geld met haar fotokopieerapparaat, per kopie 20 centimos... valt niet mee dat snappen jullie wel. Het is zo mooi om te zien hoeveel deze moeder van haar zoontjes houdt, hoe ze haar best doet om hem te begrijpen. Met hoeveel liefde ze vertelt wat hij nu weer gedaan heeft en hoe hij haar tot wanhoop drijft met zijn gedrag. Het liefste bezoekt hij namelijk de kamers van zijn tantes om daar alles overhoop te halen (= zijn spel). Hij heeft ook niet veel anders om mee te spelen dan zijn maïskorrels en papiertjes waar hij hele fijne muizenrapjes van vouwt, al kijkend naar de tv.

Gonzalo met zijn moeder en zijn broertje

Gonzalo voor het eerst aan het werk!

Om heel eerlijk te zijn heb ik veel tijd nodig gehad om te bedenken hoe we daar nu eens konden gaan werken met hem. Ik zag niet de mogelijkheden omdat de omstandigheden zo arm zijn. Maar het is gelukt en hoe: de oma van Gonzalo past 's middags op hem, zij woont alleen want haar man is gestorven. In dat huis is het rustig en hebben we iets rond de keukentafel kunnen organiseren. In de toekomst wil moeder ook met picots thuis gaan werken maar ze wil nu eerst meer leren over autisme en benut iedere vrije minuut om in het geleende boek te lezen!

Er zijn nog meer leuke dingen maar het wordt teveel, mocht je ze graag nu willen weten: mail even dan stuur ik je ze!

Un Abrazo, Willeke